

РЕШЕНИЕ

№ 7597

гр. София, 04.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **1173** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. А. А. срещу Ревизионен акт № 1103531/30.08.2011г., издаден от Т. Н.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-град, в частта му, потвърдена с решение № 2276/15.12.2011г. на Директора на Д.-С..

Становищата на страните, изразени по делото са следните:

Жалбоподателят оспорва РА № 1103531/30.08.2011г., в частта му, с която му е отказан данъчен кредит по чл.70, ал. 5 във връзка с чл.69, ал. 1 от ЗДДС в размер на 11 857лв. за данъчен период м.12 2010г по фактура №0..9 от 03.12.2010г. с предмет плащане по договор за реклама, издадена от [фирма]. В жалбата се твърди, че е установен предмета на доставката - извършване на рекламни услуги от [фирма], за което ДДС е начислен по смисъла на чл. 86 от ЗДДС. Подчертава се, че в ревизионното производство е възложена насрещна проверка на [фирма], следствие на която са представени оферта, договор, приемо-предавателен протокол, банкови извлечения, диск с клип, сертификат за излъчване, оборотни ведомости, хронология на сметки 4532, 4531, 411, група сметки 20,30,50 и 70 за периода, главна книга към м. 12.2010г., декларации за лицензни и разрешителни и договор с подизпълнители. Не се оспорва, че в клипа се рекламира извършване на селскостопански дейности върху земеделски площи с трактори и земеделска техника, а основната дейност на [фирма] е покупка и отдаване под наем на машини за производство и обработка на кафе, като

през ревизирия период са закупени машини за пакетиране и производство на кафе, но се изтъква, че това не е единствената дейност на дружеството. Твърди се, че дружеството отглежда селскостопански продукти и такава дейност е извършена впоследствие през 2011г.. Във връзка с гореизложеното се изтъква, че правото на приспадане на ДДС по смисъла на чл.69, ал.1 от ЗДДС изисква стоката или услугата да се използва за целите на извършваните от лицето облагаеми доставки, но обстоятелството дали една доставка се използва или ще се използва за извършване на последващи облагаеми доставки не може да се прецени към момента на възникване на правото на данъчен кредит, доколкото в закона няма презумпция, че стоките или услугите няма да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Отделно се визира, че в чл.79 от ЗДДС е предвидена възможността за корекция на ползван данъчен кредит, когато се установи, че регистрираното лице, което изцяло е приспаднало данъчен кредит, впоследствие използва стоките за извършване на освободени доставки или за доставки или дейности, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит. Прави се извода, че тези обстоятелства не са налице и има доказаност на облагаема доставка от [фирма] към [фирма], чрез предоставяне на рекламна площ за изпълването на рекламен клип. Не е споделен в жалбата извода в потвърждаващото решение изложен като допълнителен мотив, че не е ясно чия дейност се рекламира –на жалбоподателя или на друг субект със същото наименование, доколкото са установени няколко в страна носещи името „А.” без други данни –така, както е отразено в клипа. Не се споделя извода, че трябва да се докаже реалното изпълнение на договорите за сътрудничество между [фирма] и дружествата „Б.” и „Самара”, тъй като жалбоподателят не би могъл да контролира тези субекти, както и договора с [фирма] не се обвързва с тези договори. Изтъква се, че договорът за реклама е изпълнен, като в тази връзка се прави анализ на неговата правна същност. Визира се, че това е неуреден и ненаименован двустранен, консенсуален, неформален, комутативен и възмезден договор, който може да има за предмет всичко незабранено от закона и най-често- това е изработване на рекламен продукт от изпълнителя и/или осигуряване на рекламно пространство върху определен материално-технически носител. В случая това е предоставянето на пространство и излъчването на рекламен клип, което е осъществено и за което е платено уговореното възнаграждение. Относно съдържанието му –се акцентира на това, че рекламата цели да популяризира определен продукт или дейност, с цел бъдеща изгода от реализацията на рекламираните стоки или услуги. Акцентира се, че правото на данъчен кредит възниква дори и за разходи и покупки, направени за нуждите на една бъдеща икономическа дейност, в който смисъл са чл. 168 и чл. 169 от Директива 2006/112/ЕО, относно общата система на данъка върху добавената стойност.

С оглед всичко изложено с жалбата, поддържана в съдебно заседание от адв.Т. – се моли да бъде отменен РА № К 1103531/30.08.2011г., издаден от Т. Н.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-град, в частта му, потвърдена с решение № 2276/15.12.2011г. на Директора на Д.-С.. Претендират се разнески.

Ответникът, чрез юрк.П., оспорва жалбата и по същество се позовава на мотивите на решението си, както и моли да не се кредитира изслушаната ССчт.Е, в частта, че жалбоподателят сам е можел да осъществи доставките. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът установява от фактическа страна следното:

На основание Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1103531/22.03.2010г.(л.44), издадена от С. И. А., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за отделните данъчни периоди от 18.05.2010 г. до 28.02.2011г..

В производството на основание чл. 37 и чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на доставчика [фирма], документирана с протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) № 23-53-1103531-79/02.05.2011 г. на ТД на НАП - С.. На дружеството е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. № 53-03-1604/20.04.2011г. В отговор с писмо вх. № 53-00-155/02.05.2011г. от [фирма] (с предишно наименование [фирма]) са представени заверени копия на следните документи: процесната фактура, банково извлечение от 09.12.2010 г., Договор от 11.12.2010 г. за отдаване под наем на рекламна площ и приложение № 1 към него, оферта, приемо-предавателен протокол от 13.10.2010 г., „сертификат за излъчване”, оборотни ведомости, хронологични извлечения от счетоводни сметки 4532, 4531 и 411и групи 20, 30 и 70, главна книга към м. 12.2010 г., договори с подизпълнители за наети рекламни площи във вериги магазини, договор от 31.08.2010 г. за покупка на монитори. За доказване изпълнението на договора на ревизиращия екип е представен на технически носител излъченият клип.

Органите по приходите са констатирани, че клипът рекламира извършване на селскостопански дейности върху земеделски площи с трактори и земеделска техника. Установено е при ревизията, а не се оспорва и от задълженото лице, че дружеството не разполага със земеделска техника, а в счетоводството не са отчетени приходи от извършена селскостопанска дейност или отдаване под наем на земеделски земи и селскостопанска техника. Самият жалбоподател е декларирал, че основната му дейност е покупка и отдаване под наем на машини за производство и пакетиране на кафе.

При така установената фактическа обстановка органът по приходите е стигнал до извода, че предметът на доставка по издадената от [фирма] фактура № 0...9/03.12.2010г. не се използва за извършване на облагаеми доставки и не е изпълнено изискването на чл.69, ал. 1 от ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

За резултатите от ревизията, на основание чл.117, ал. 1 от ДОПК, е издаден Ревизионен доклад (РД) № 1103531/20.07.2011г. (л.35-41), срещу който задълженото лице не е подало възражение в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК

Ревизията е приключила с РА № 1103531/30.08.2011г. (л.26), издаден от Т. Н.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-град, упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1103531 от 21.07.2011г. (л.32).

С РА е отказан данъчен кредит на основание чл.70, ал. 5 във връзка с чл.69, ал. 1 от ЗДДС в размер на 11 857лв. за данъчен период м.12 2010г по фактура №0..9 от 03.12.2010г. с предмет плащане по договор за реклама, издадена от [фирма] по мотиви, че за ревизиращия период дружеството не разполага с със земеделска техника за дейността, която се рекламира- извършване на селскостопански дейности с трактори и земеделска техника, както и не представя доказателства за извършването на дейности, съотносими към рекламния клип вкл. не са отчетени приходи от такава дейност, поради което е направен извода, че услугата няма да се използва за извършването на облагаеми доставки.

В посочената част РА е оспорен пред Директора на Д.-С., който с решение № 2276/15.12.2011г. го потвърждава, но по други мотиви. Решаващият орган е приел, че независимо че органът по приходите е отказал данъчен кредит на друго правно основание, то причината за отказ, е че липсва облагаема доставка, свързана с осъществяваната от ревизирия субект независима икономическа дейност. Посочено е, че от представения рекламен клип не е ясно дали с него се рекламира дейността на жалбоподателя или на друг търговец, доколкото клипът представлява 29 секунден материал, в който се рекламира дейност по закупуване на земеделски земи, обработка на площи със земеделска техника, извършване на селскостопански дейности, докато в същото време на екрана тече надпис „А.” на латиница. Сочи се, че няма никакви данни, индивидуализиращи търговеца – идентификационен номер, адрес, телефон, електронна поща, уеб сайт, като при служебна проверка се установявало, че има и други фирми със същото наименование: [фирма], [населено място] (производство на земеделска техника, машини за селското стопанство); [фирма], [населено място] (търговия с тор, семена, препарати); [фирма], [населено място] (търговия на препарати за растителна защита и торове). Предвид изложеното е направена констатацията, че не може да се направи еднозначен извод, че с процесния клип се рекламира търговската дейност на жалбоподателя, който не е ангажирал доказателства, че извършва селскостопански дейности или има ясно намерение да осъществява такива. Направен е извод, че липсва житейска и стопанска логика един търговец да рекламира дейност, която не осъществява. На следващо място, независимо че органът по приходите е приел за даденост извършването на реална доставка по спорната фактура, то решаващият орган е приел, че от събраните по преписката доказателства не се установява по безспорен начин извършването на облагаема доставка от [фирма] на задълженото лице. За доказване реалността на доставката, освен процесния видеоклип - доставчикът е представил копия на следните документи: Договор от 11.12.2010 г. за отдаване под наем на рекламна площ и приложение № 1 към него, оферта, приемо-предавателен протокол от 13.12.2010 г. за предаването на рекламния клип, „сертификат за излъчване”, който не е подписан, договори с подизпълнители за наети рекламни площи във верига магазини – [фирма], [населено място] и [фирма], [населено място]. Съгласно договора от 11.12.2010 г. [фирма] отдава на задълженото лице под наем рекламни площи върху монитори, монтирани в търговски вериги и осъществява излъчване на рекламни спотове срещу възнаграждение. В представения „сертификат за излъчване” доставчикът е посочил, че в изпълнение на договора е осъществил излъчване на рекламния клип в търговските вериги „СВА К.”, „С. Б.”, „С. Самара”, „С. Ф.” и „С. Европа”. Същевременно в представената от [фирма] обяснителна записка при извършената му насрещна проверка дружеството е посочило, че договори са подписани само с контрагентите [фирма] и [фирма]. С другите дружества („К.”, „Европа” и Ф.”) не били подписани договори, тъй като били уговорени тестови периоди на изградените аудио-визуални проекти. При това положение в решението е посочено, че не става ясно точно каква облагаема услуга е осъществил доставчикът – отдаване под наем на рекламни площи или извършване на реклама, включително чрез излъчване на рекламен клип. Допълва се, че не са ангажирани никакви доказателства за самото изработване на рекламния клип.

Решаващият орган е приел, че от „сертификат за излъчване” не става ясно от лице с какво качество е издаден, и същият не е документиращ реално извършена облагаема

доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, като сключените от [фирма] договори за сътрудничество с [фирма] на 01.09.2010г. и със [фирма] на 01.09.2010 г. е посочено, че имат характер на договори за съвместна дейност, при която собствениците на търговските вериги предоставят за ползване на [фирма] (оператор) площи в своите магазини за монтиране на монитори за излъчване на рекламни спотове. Има позоваване на чл. 2, т. 1 от договорите, че операторът има право да получи 50 % от приходите от маркетингови споразумения за видео реклама, като собственикът на магазините се задължава да предостави всички документи, удостоверяващи приходите от реклама и маркетингови активности. Посочено е, че в хода на ревизията не са представени доказателства за реалното изпълнение на тези договори от страна на [фирма] и [фирма]. Предвид изложеното е направен извода, че не е доказано реалното извършване на фактурираните услуги по излъчване на рекламни спотове. Прието е, че издадената фактура не доказва реално извършена доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и възникването на данъчно събитие по реда на чл. 25 от същия закон, поради което са необходими други изискуеми и допустими по закон доказателства и доказателствени средства, освен издадената факура.

След потвърждаването му при административното обжалване РА е обжалван по съдебен ред и е образувано настоящото производство.

Писмени доказателства в хода на съдебното обжалване, различни от събраните в административните производства, са представени, както следва: с молба от 05.12.2012г. на л.154- писмени обяснения от управителя на дружеството Т. А. за извършени от дружеството през 2011г. продажби на семена и торове, фактура №000...11 от 03.10.2011г. на стойност 20 940лв. за семена „Рапица” с доставчик дружеството, също фактура №000..12 от 03.10.2011г. , №000...13 от 01.11.2011г. и фактури №№0000...14-21, които са отразени в дневника за продажбите за м.10 и м.11.2011г., видно от същия. С оглед експертизата –за кадровата обезпеченост на [фирма] – са приложени писмени доказателства (уведомления по чл.62 от КТ), за това че М. и Д. –са на длъжност търговски директори, Т. е мениджър продажби, а В. –системен администратор.

В хода на съдебното производство е прието неоспорено заключение на вещо лице по извършена съдебно-счетоводна експертиза, от което се установява следното:

В.л. сочи, че Фактура 0...9/03.12.2010г. с данъчна основа 59 285,00лв. и начислен ДДС 11 857,00лв., издадена от [фирма], е осчетоводена по дебита на сметка 411 „Клиенти” със сумата 71 142лв. и по кредита на сметки 703 „Приходи от продажба на услуги” със сумата 59285лв. и 4532 „Начислен данък на продажбите” в размер на 11 857лв. Получената сума е отразена по дебитната сметка 503 „Разплащателна сметка в лева” и по кредита на сметка 411 „Клиенти”, като същата отразява извършената стопанска операция вярно. Фактурата е придружена с договор от 11.12.2010 г. между [фирма], като наемодател и [фирма], като наемател за отдаване под наем на рекламна площ върху монитори, монтирани в търговски вериги за излъчване на рекламни спотове и приложение № 1 към него, оферта, приемо-предавателен протокол от 13.10.2010 г., „сертификат за излъчване”, договори с подизпълнители за наети рекламни площи във вериги магазини, договор от 31.08.2010 г., фактура 173/31.08.2010г. и приемо-предавателен протокол от 31.08.2010г. за покупка на монитори. За доказване изпълнението на договора е представен на технически носител излъченият клип.

В.л. констатира, че фактура №0...9/03.12.2010г. с данъчна основа 59 285,00лв. и

начислен ДДС 11 857,00лв. е включена в справка - декларация и дневника за продажби на доставчика за месец 12.2010г. и тя е с предмет на доставката рекламен клип.

Съгласно банково извлечение от 09.12.2010г. с титуляр на сметката [фирма] сумата от 71 142лв. е постъпила по сметката на титуляра, като наредител е посочен [фирма]. Сумата представлява данъчната основа (59 285,00лв.) и ДДС (11 857,00лв.) по фактура № 0...9/03.12.2010г.

В.л. установява, че са подадени данни за осигурени лица от [фирма] за периода 12.2010г., като дружеството е предоставило данни за 5 служители, за месец 11.2010г. са подадени данни също за 5 служители. Съгласно оборотна ведомост за периода 01.01.2010г.-31.12.2010г. са начислени заплати в размер на 13 312.62лв.. В същата оборотна ведомост са посочени дълготрайни материални активи в сметка 204 „Машини“ в размер на 250 000лв. представляващи плазмени и L. монитори общо 390 броя употребявани монитори, съгласно Приемо-предавателен протокол към договор за покупка и продажба между [фирма] и [фирма] (предишното име на [фирма]) от 31.08.2010г. и по сметка 207 „Компютърна техника“ в размер на 4 910.04лв.-компютърна конфигурация.

Относно закупения софтуер от [фирма] съгл. договор от 01.10.2010 - след направена проверка в счетоводството на [фирма] експертизата установява, че софтуера е заведен по счетоводна сметка 207/2 „Софтуер“ и същият се заплаща на доставчика ежемесечно. Във връзка с изложеното, експертизата изразява мнение, че [фирма] с разполагаемия материален, трудов и финансов ресурс би могло да изпълни услугата.

В.л. сочи, че [фирма] има отразени разчети по счетоводна сметка 401/3 „Доставчици“ партида „А. мюзик прадакшънс“ с основния подизпълнител „А. мюзик прадакшънс“ за озвучаване на рекламни клипове на базата на подписан рамков договор. За периода 2010-2011г. има осчетоводяване и на разходи за други подизпълнители за извършване на инцидентни услуги-като окабеляване или отстраняване на авария и други.

Направен е извода, че Фактура № 0...9/03.12.2010 год., издадена от [фирма] -правилно е осчетоводена в счетоводството на [фирма] по дебита на сметка 602/2 „Разходи за външни услуги по договор“ с размера на данъчната основа 59 285.00лв., по дебита на сметка 4531 „ДДС на покупките“ с размера на ДДС - 11 857.00лв. и по кредита на сметка 401/1 Доставчици в лева, партида [фирма] със сумата 71 142.00лв..

В.л. сочи, че от извършения анализ на дневника на сметка 411/1 Клиенти в лева на [фирма] -през 2011г. са осчетоводени фактури за осъществени облагаеми доставки на следните три клиенти, които биха могли да имат отношение към процесната фактура № 0...9/03.12.2010 год. издадена от [фирма]: [фирма] по фактура №0...11/03.10.2011г. за семена от рапица на стойност 20 940.48лв. с ДДС и по фактура №0...21/14.11.2011г. за семена от ръж на стойност 20 976.00лв. с ДДС; „ЗП И. М.“ по фактура №0...12/03.10.2011г. за семена от рапица на стойност 13 939.20лв. с ДДС, по фактура №0... 13/01.11.2011г. за препарати на стойност 10 080.00лв. с ДДС, по фактура №0... 14/01.11.2011г. за препарати на стойност 6 720.00лв. с ДДС, по фактура №0... 16/04.11.2011 г. за препарати на стойност 6 336.00лв. с ДДС, по

фактура №0...17/08.11.2011г. за препарати на стойност 24 570.00лв. с ДДС, фактура №0...19/11.11.2011г. за семена от пшеница на стойност 56 592.00лв. с ДДС, фактура №0...20/14.11.2011г. за семена от ръж на стойност 138 840.00лв. с ДДС; и [фирма] по фактура №0...15/02.11.2011г. за амофос (вид минерален тор) на стойност/404 480.00лв. с ДДС.

С оглед установеното по фактите, съдът намира следното **от правна страна:**

По допустимостта на жалбата: Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е на 21.01.2012г. чрез решаващия орган -в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, предвид, че решението е връчено на 13.01.2012г. (л.21).

Предмет на съдебното обжалване е РА, в частта, му която е обжалвана по административен ред и следователно жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. При преценка по същество на жалбата и дължимата служебна проверка за законосъобразност на РА, съдът приема следното:

Обжалваният в настоящото производство РА № К 1103531/30.08.2011г. е издаден от орган по приходите, определен със З. № №К1103531 от 21.07.2011г. на органа, възложил ревизията и съответно е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК (ред. преди изм. в ДВ, бр. 82 от 2012 г.) вр. с чл. 118, ал. 2 от ДОПК и с чл. 7, ал. 1 т. 4 от ЗНАП и в кръга на определените му в чл. 119, ал. 3 от ДОПК правомощия. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК. Не се констатираха процесуални нарушения.

Относно материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Наличен е клип, който е приет от [фирма], видно от приемо-предавателен протокол от 13.10.2010г. (л.87) във вида, в който е изготвен и предоставен от [фирма] вкл.с пълни или не данни за последния. Дали може (или трябва) рекламата веднага или не да насочи потребителя към стоката и предлагащото я лице - е въпрос за подход в рекламния продукт и няма пряко отношение към доказването в данъчния процес на доставката на този рекламен продукт. Може да се цели ефекта на постепенното заинтригуване на потребителя чрез насочване на вниманието му към един факт, а не да се търси цялостното и еднократно привличане на потребителя чрез пресищане на вниманието му със всичките компоненти- вкл. къде, кога и т.н. да се намери търговеца. В района, в който е излъчен клипът може да е познато единствено и само едно дружество с наименование „А.“, - а не и други такива, каквито са споменатите от решаващия орган- напр. във В. или С.. Следователно - изводът на решаващият орган не се основана на обективни данни с оглед това, че задължението да се излъчи клипът е за няколко града- С., Д., Б., Стара З., П. и т.н.. Друг е въпросът дали рекламата би била подвеждаща при наличието на повече от един търговец на пазара с посоченото наименование в района (например, както е установено за Стара З.). С оглед изложеното- съдът

намира, че не е необходимо в клипа да има пълна индивидуализация на субекта, още повече, че тези данни ще отклонят вниманието на потребителя от същинската реклама, акцентираща на продукта, освен че едва ли биха могли да се запомнят от средно статистическия потребител. Както вече беше отбелязано по-горе -насочването на рекламата към търговеца е въпрос на подход на изготвилния клипа и не влияе върху реалността на доставката по договора между [фирма] и [фирма]. Следователно- изводът на ответника относно съдържанието на клипа и липсата на достатъчно данни, индивидуализиращи търговеца са необосновани. В случая има издадена фактура №0..9 от 03.12.2010г. и осчетоводени разходи по договора във връзка с тази фактура от жалбоподателя, поради което и предвид съвпадането на името в клипа –е достатъчно да се направи извода, че рекламата е за същия.

Не се възприема извода на решаващия орган, че няма доказателства за изработването на клипа, доколкото за наличието на същия, обективиран на диск, приложен по делото - не се спори още в хода на самата проверка. Кой е изработил и кога клипа –са обстоятелства неотнесими за спора. Клипът може да използва кадри, заснети след сключване на договора, а може да използва кадри, налични у изпълнителя. Може да е бил и готов като продукт, върху който само да е прикачено името на жалбоподателя. Следователно- дали е изцяло нов и авторски продукт – е неотнесим въпрос по делото, а е въпрос по точно или не изпълнението на друг по вид договор. Освен това изработването на клипа не се сочи и като предмет на фактурираната услуга, доколкото не е предмет на приложения договор.

Не се споделя и другия мотив за отказ, изложен в РА, че доставката не е свързана с дейността на дружеството. Факт е, че дружеството рекламира към момента на представянето на клипа -дейност, която не извършва. Въпросът е дали рекламата може да обхване бъдеща дейност, която се доказва от представените по делото писмени доказателства- фактури за 2011, от които е видно, че жалбоподателят след изготвянето на клипа- е осъществявал дейност, свързана с продажбата на семена, торове и препарати. Следователно- опровергава се констатацията на решаващия орган, че жалбоподателят не е ангажирал доказателства, че има намерение да осъществява селскостопанска дейност. Не се споделя извода му, че липсва житейска и стопанска логика един търговец да рекламира дейност, която не осъществява, тъй като рекламата обхваща или налична непопуляризирана дейност на търговеца или бъдеща такава, с оглед обезпечението по реализацията ѝ. В случая рекламата е акцентирала на обозримите, краткосрочни и изпълними намерения на субекта за такава дейност.

Видно от изслушаната по делото ССЧЕ - дейност във връзка с рекламираната е извършена от дружество и съответно осчетоводена през 2011г., както и [фирма] е закупило софтуер, има рекламни монитори, посочени като дълготрайни активи, както и има отразени разчети по счетоводна сметка 401/3 „Доставчици" партида „А. мюзик прадакшънс" с основния подизпълнител „А. мюзик прадакшънс" за озвучаване на рекламни клипове на базата на подписан рамков договор. Посочено е, че за периода 2010-2011г. има осчетоводяване и на разходи за други подизпълнители за извършване на инцидентни услуги-като окабеляване или отстраняване на авария и други. От

ССЧЕ и допълнително ангажираните писмени доказателства се налага извода, че това дружество има кадровата обезпеченост за осъществяване на посочените дейности вкл. във връзка с процесния договор, по който е издадена фактура №0..9 от 03.12.2010г.

Правилни са обаче и се споделят от съда изводите на органите по приходите, че не се установява извършването на рекламната услуга, така както е договорена и съответно, че не е доказано извършване на облагаема доставка от [фирма] на жалбоподателя като основна предпоставка за ползване на данъчен кредит. Фактът, че е изработен и предоставен рекламен клип на магнитен носител не установява изпълнение на възложените и фактурирани услуги (фактурирани като „плащане по договор за реклама”, л.74). А и изработката на клипа не се сочи като предмет на фактурираната услуга, той се предоставя от жалбоподателя на доставчика му [фирма] (чл.4, ал.3 от договора, л.78 и приемо-предавателен протокол на л.87). С договора, по който се сочи, че е издадена процесната фактура (л.77), жалбоподателят като наемател е уговорил предоставяне от [фирма] като наемодател за временно ползване рекламни площи върху монитори, монтирани в търговски вериги за излъчване на рекламни спотове, срещу възнаграждение, като в приложение към договора е конкретизирано време, място и брой за излъчване на рекламни спотове във вериги магазини, „С. К.”, „С. Б.”, „С. Самара”, „С. фантазия” и „Европа”.

По делото не се събраха доказателства за реално предоставяне на рекламни площи в изброените магазини и излъчвания в съответния брой, време и място на рекламния клип на жалбоподателя, които и да кореспондират с посоченото „плащане по договор за реклама” с размер 59285 лв., предмет на процесната фактура. Представеният сертификат за излъчване (л.88) е неподписан поради което не следва да се кредитира като документ, удостоверяващ съответното изпълнение на рекламните услуги (както е предвидено в чл.5, ал.4 от договора на л.79 -„сертификат, надлежно подписан и подпечатан от наемодателя, удостоверяващ протичането на рекламната кампания”).

Не се установява изпълнението към доставчика на жалбоподателя от подизпълнителите, при които се твърди, че са наети рекламни площи – [фирма], [фирма] и другите контрагенти за осъществяване на аудио-визуален рекламен проект (л.114). Не са представени доказателства за поставени от [фирма] монитори в посочените магазини от търговски вериги и извършени излъчвания на рекламния клип на жалбоподателя на конкретизираните в приложението към договора и неподписания сертификат места и дати относими към датата на издаване на фактурата. В тази връзка се съобразява от съда, че само от наличието на подписани договори на [фирма] с [фирма] и [фирма] не може да се направи извода, че в магазините им са разположени съответните монитори и е излъчван клипа на жалбоподателя.

Жалбоподателят не е изпълнил указаната му от съда доказателствена тежест да установи изпълнението на фактурираните услуги. С определение от 11.02.2013г. съдът е дал възможност на жалбоподателя да представи всички доказателства относно изпълнението на процесните услуги на място в съответните магазини като такива не са представени.

Така неопроверган с доказателства в настоящото производство остава

изводът на решаващия орган, че не е доказано осъществяване на излъчване на рекламния клип в съответните търговски вериги.

С. анализ на доказателствата по делото не води до извод за доказаност на извършването на фактурираните услуги. Поради това съдът намира, че по делото не се установиха по безспорен начин предпоставките правото на лицето във връзка с процесната фактура да приспадне данъчен кредит: получени от регистрираното услуги по облагаеми доставки (чл.9, чл.25, чл.68, ал.1 от ЗДДС) с право на пълен данъчен кредит – получените услуги да се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки (чл.69, ал.1 от ЗДДС), съответно получени стоки. Единственото, което се установява по делото, е че е издадена фактура, която е отразена в счетоводството на ревизираното лице, и в отчетността на страните по доставката по ЗДДС и плащане по нея, договорени рекламни услуги между тях, но без да се установи получаване от жалбоподателя на услугите, които документира фактурата. Не се установява дали услугите, по които е извършено плащане са извършени, като е получен резултатът им, дали, кога и къде точно са излъчени рекламните спотове, дори и да се приеме, че изпълнителят има обезпеченост да ги извърши, дори и да се приеме, че е изпълнено изискването да са свързани с бъдеща облагаема дейност на жалбоподателя. В тежест на данъчния субект е да установи предпоставките на претендираното от него право, като проведе пълно доказване на всички факти, от които черпи това претендирано право (включително и в случая най-вече осъществяване на реална облагаема доставка) и като не го е сторил по делото претендираният от недоказано право данъчен кредит не следва да се отчита при определяне на задълженията.

Предвид гореизложеното жалбата на А." Е. срещу Ревизионен акт № 1103531/30.08.2011г. в оспорената му част е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и осъщественото представителство от юрисконсулт следва да се присъди на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 687 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № 1103531/30.08.2011г., издаден от Т. Н.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта му, потвърдена с решение № 2276/15.12.2011г. на Директора на Д.-С., с която е отказан данъчен кредит в размер на 11 857лв. за данъчен период м.12.2010г. по фактура №0..9 от 03.12.2010г., издадена от [фирма].

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”–С. при ЦУ на НАП 687 лв.(шестотин осемдесет и седем лева) юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Б. Б.)**